

har været udsat for, så der kan selvfølgelig være argumenter for, at man i nogle ganske enkelte tilfælde fraviger kriterierne, hvilket også sker.

Hr. Peter Skaarup understregede i sit indlæg før sin vilje til at blive ved med at diskutere, så længe der blev stillet spørgsmål. Men man kan jo sige, at det var lidt af en tom gestus, for hr. Skaarup undlod simpelt hen at svare på spørgsmålene, og det er klart, at når man undlader at svare på spørgsmålene, kan man selvfølgelig blive ved ret i lang tid. Men det giver jo ikke ret megen mening, synes jeg.

Jeg synes heller ikke, hr. Skaarups eksempler giver ret megen mening. F.eks. kom hr. Skaarup med et eksempel på, hvorfor vi skulle passe på med at give dansk indfødsret: at man i England havde haft en situation, hvor man i en bestemt kommune – som jeg forstår var præget af mange, der havde fået engelsk statsborgerskab, sådan må det næsten skulle forstås – havde vedtaget nogle regler om kønsopdelte skoler. Det er muligt, men tåbelige beslutninger er jo ikke noget, der er forbeholdt steder, hvor der er mange med nyt statsborgerskab.

Der er f.eks. også kommuner i Frankrig. Jeg tænker på en bestemt kommune, hvor nogle af Dansk Folkepartis venner i Frankrig – det fascistiske parti Front National – regerer. Her har man forbudt bestemte bøger på bibliotekerne og sagt, at de bøger skal fjernes, bl.a. bøger, som omtaler positive relationer mellem indvandrere og franskmænd. Tåbelige beslutninger kan jo træffes mange steder, ganske uanset om man har fået sit statsborgerskab ved en tilfældighed, dvs. da man blev født, eller man har fået sit statsborgerskab ved at opfylde nogle bestemte kriterier på et senere tidspunkt.

Men vi må altså konstatere, at Dansk Folkepartis ordfører ikke ønskede at svare på de spørgsmål, der blev stillet gentagne gange, nemlig om, hvordan holdningen til det at lukke et antal tilhængere af islam ind i Danmark hænger sammen med partiets erklærede politik: at islam er en terrororganisation. Hvis vi kan få svaret nu, vil det da være dejligt.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jamen jeg synes da, at hr. Søren Søndergaard og i øvrigt Enhedslisten fik svar på mange spørgsmål, men jeg er da ked af, hvis der er nogle, jeg ikke har fået tid til at svare på; det vil jeg da meget gerne gøre her under de tre-fire runder, vi

kan have nu. Så håber jeg, at vi får alle spørgsmål ryddet af vejen.

Med hensyn til nogle bøger i Frankrig, som ingen må læse eller må se, kan jeg sige til hr. Søren Søndergaard, at Le Pen eller andre, der måtte agere og udøve politisk arbejde i Frankrig, er Dansk Folkepartis venner, så tror hr. Søndergaard galt. Vi har et samarbejde med nogle tidligere gaullister i Frankrig og Europa-Parlamentet, og det er dér, vi har valgt at lægge vores lod i forhold til fransk politik.

Med hensyn til de mange problemer, der er på det her område, synes jeg, at Enhedslisten slet ikke forholder sig til dem. Og jeg kunne godt tænke mig at spørge Enhedslisten, om Enhedslisten er enig i, at det er et faktum, at Folketinget ikke længere kan få oplysninger om, hvem der er på offentlig forsørgelse, og derfor ikke kan stille ændringsforslag til de ting – og Dansk Folkeparti ønsker at tage de borgere, som er på offentlig forsørgelse, ud og vil ikke give dem dansk statsborgerskab – og om Enhedslisten vil være med til at ændre reglerne, sådan at de oplysninger fremover fremkommer i Folketinget.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Så er taletiden helt opbrugt.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nej, det vil vi ikke, for vi mener ikke, at spørgsmålet om dansk indfødsret hænger sammen med spørgsmålet, om man er på offentlig forsørgelse eller ej, ligesom vi ikke mener, at spørgsmålet om stemmeret hænger sammen med offentlig forsørgelse eller ej. Sådan var det selvfølgelig engang. Engang var det jo sådan, at man mistede sin stemmeret, hvis man var på offentlig forsørgelse. Det var i de gode, gamle dage, som Dansk Folkeparti jo normalt hævder så meget til, men det synes vi er forkert.

Vi synes, at hvis folk er villige til at tage et arbejde, der bliver stillet til rådighed for dem, dvs. at de står til rådighed for arbejdsmarkedet, eller af en eller anden grund ikke er i stand til at arbejde – det kan jo også ske – eller at der ikke er noget arbejde til dem, jamen så er det da helt naturligt, at folk er på offentlig forsørgelse. Og derfor har det overhovedet ikke noget at gøre med indfødsret.

Så konstaterer jeg endnu en gang, at hr. Peter Skaarup ikke vil svare på spørgsmålet om, hvor-